

Η ΤΡΕΛΗ ΧΑΡΑ - LA PAZZA GIOIA

Σκηνοθεσία: Πάολο Βίρτζι

Σενάριο: Φραντσέσκα Αρτσιμπούτζι, Πάολο Βίρτζι

Ηθοποιοί: Βαλέρια Μπρούνι - Τεντέσκι, Μικαέλα Ραματζόπι

Φωτογραφία: Βλάνταν Ράντοβιτς

Μοντάζ: Σεσίλια Ζανούσο

Μουσική: Κάρλο Βίρτζι

Χώρα: Ιταλία, Γαλλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 116'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Επίσημη Συμμετοχή Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών, Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Καννών 2016
- Επίσημη Επιλογή, Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Κινηματογράφου 2016
- Επίσημη πρεμιέρα αφιερώματος Italian Film Days, 22ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας Νύχτες Πρεμιέρας
- Βραβείο Κοινού (Δεύτερη Θέση), Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βαρσοβίας 2016

Η φλύαρη, φαντασιόπληκτη Μπεατρίς και η εσωστρεφής Ντονατέλα το σκάνε από την ψυχιατρική κλινική και ξεκινούν μια... τρελή περιπέτεια περιπλάνησης.

Συνταγή γλυκόπικρων συναισθημάτων και γραφικών χαρακτήρων, εκτελεσμένη με ευστροφία και ιταλική φινέτσα από τον δημιουργό του πολυβραβευμένου «Ανθρώπινου Κεφαλαίου». Υποψήφια για βραβείο α' γυναικείου ρόλου της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας η Βαλέρια Μπρούνι Τεντέσκι, χάρμα ιδέσθαι ως παλαβιάρα με χρυσή καρδιά.

Η Μπεατρίς είναι μια φλύαρη φαντασιόπληκτη, μια αυτοαποκαλούμενη δισεκατομμυριούχος αριστοκράτισσα, στην οποία αρέσει να πιστεύει ότι έχει στενές σχέσεις με τους ηγέτες του κόσμου. Η Ντονατέλα είναι μια εσωστρεφής και εύθραυστη νεαρή κοπέλα, η οποία είναι «κλειδωμένη» στον δικό της, μυστηριώδη κόσμο. Και οι δύο νοσηλεύονται στη Βίλα Μπιόντι, μια προοδευτική, αλλά ασφαλή ψυχιατρική κλινική. Ο Πάολο Βίρτζι αλλάζει τόνο μετά το Ανθρώπινο Κεφάλαιο και αποστάζει όσο περισσότερο χιούμορ μπορεί από μια ακόμη σοβαρή, στα όρια του τραγικού, ιστορία δύο γυναικών που συναντιούνται σε μια προοδευτική ψυχιατρική κλινική και δραπετεύουν παρέα, για να συναντήσουν τους δαίμονές τους στον έξω κόσμο. Μακριά από το προστατευμένο χάος της βίλας Μπιόντι, στα περίξ της Τοσκάνης, η φαντασιόπληκτη Μπεατρίτσε και η εσωστρεφής Ντονατέλα προσποιούνται τις κανονικές, με ανάμεικτα αποτελέσματα, κωμικοτραγικά στην περίπτωση της αλλοπαρμένης, πυροβολημένης μυθομανούς που πιστεύει πως είναι

αδικημένη αριστοκράτισσα, και σκέτα τραγικές όσον αφορά τη βαθιά πληγωμένη, μονίμως σκιασμένη Ντονατέλα, με τα τατουάζ και τη θλίψη στο βλέμμα. Η Μικαέλα Ραματσότι και η Βαλέρια Μπρούνι Τεντέσκι (με συνέπεια συναρπαστική) αλληλοσυμπληρώνονται με επιτυχία, ο Πάολο Βίρτζι φτιάχνει ένα ιδιότυπο road movie, και, ενώ το ταξίδι των δύο γυναικών συνιστά μια συναισθηματική ακροβασία, η πειστικότητα δεν τηρείται πάντα.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η νέα ταινία του Πάολο Βίρτζι αφηγείται την ιστορία της απρόβλεπτης και συγκινητικής φιλίας που αναπτύσσεται ανάμεσα στις δύο γυναίκες, καθώς εγκαταλείπουν το ψυχιατρικό ίδρυμα, σε αναζήτηση της αγάπης και της ευτυχίας.

Μετά το Ανθρώπινο Κεφάλαιο, ο σκηνοθέτης Πάολο Βίρτζι συνεργάζεται ξανά με τη Βαλέρια Μπρούνι Τεντέσκι, σε αυτή τη βαθιά ανθρώπινη ταινία, η οποία έκανε πρεμιέρα στο Δεκαπενθέμερων των Σκηνοθετών, του Φεστιβάλ Καννών 2016. Η κωμωδία και το δράμα συνυπάρχουν αρμονικά, καθώς η ιστορία των δύο γυναικών εξελίσσεται με χιούμορ και τρυφερότητα.

Διεθνής Τύπος:

- «Ίσως δεν υπάρχει καλύτερος συγγραφέας διαλόγων, στην Ιταλία σήμερα, από τον Βίρτζι», Variety
- «Μια γλυκόπικρη κωμωδία που το κοινό θα λατρέψει», Screen Daily
- «Ο ρόλος της Τεντέσκι αφενός της ταιριάζει γάντι και αφετέρου αποκαλύπτει τι είναι αυτό που την κάνει τόσο συναρπαστική ηθοποιό», The Hollywood Reporter

Η Μπεατρίτσε και η Ντονατέλα θα εκμεταλλευτούν μια ευκαιρία που τους δίνεται για να αποδράσουν στον έξω κόσμο και να αντιμετωπίσουν τα φαντάσματα του παρελθόντος.

Ποια είναι τα όρια μεταξύ λογικής και τρέλας; Μπορεί άραγε ο χρόνος, η φιλία (και ένα γενναίο κοκτέιλ από ψυχοφάρμακα!) να κάνουν δυο βαθιά τραυματισμένες ψυχικά γυναίκες να βρουν ξανά τη χαρά της ζωής;

Σε αυτά τα ερωτήματα πασχίζει να απαντήσει η «Τρελή Χαρά» του πολυγραφότατου Ιταλού σεναριογράφου και σκηνοθέτη Πάολο Βίρτζι, ενορχηστρώνοντας την ξέφρενη απόδραση των δύο συναισθηματικά ασταθών ηρωίδων του από μια ψυχιατρική κλινική και φέρνοντάς τες αντιμέτωπες με τους ανθρώπους και τα γεγονότα που τις σημάδεψαν ανεπανόρθωτα, σε μια επώδυνη πορεία προς τη συνειδητοποίηση των λαθών και όλων των πραγμάτων εκείνων που τις έφεραν σε αυτή την κατάσταση.

Η θεματολογία της ψυχικής ασθένειας που επιλέγει για τη δωδέκατη μεγάλο μήκους ταινία μυθοπλασίας του αποτελεί, ομολογουμένως, ένα ναρκωπέδιο πολιτικής ορθότητας, ένα εξαιρετικά λεπτό σκονίι στο οποίο ο Βίρτζι ακροβατεί ριψοκινδύνου αλλά επιδέξια ανάμεσα στο μελόδραμα και στη φαρσοκωμωδία, την υπερβολή και τον ρεαλισμό, το γέλιο και τη συγκίνηση, κατορθώνοντας τις περισσότερες φορές να βγει αλώβητος.

Η διαδρομή είναι απολαυστική. Οι δύο ακραία δυσλειτουργικές ηρωίδες του αποτελούν συχνά υπενθύμιση

και απόδειξη ότι ο κόσμος μας είναι ενίοτε πιο παράλογος κι από τους πιστοποιημένα τρελούς, οι διάλογοι παραμένουν διαρκώς σπιρτόζικοι και το συναίσθημα τίμιο και ειλικρινές, χωρίς να γίνεται εκβιαστικό, και, κυρίως, ο Βίρτζι δεν παύει ποτέ να σέβεται το κοινό του επιβραβεύοντάς το με μια καλοδουλεμένη μείξη λαϊκού θεάματος και σοφιστικά δραματικής κομεντί.

Κι ύστερα υπάρχει ο **τυφώνας** που λέγεται Βαλέρια Μπρούνι Τεντέσκι. Χωρίς αυτό να υπονομεύει καθόλου την εξίσου ικανή ερμηνεία της Μικαέλα Ραματσότι στο ρόλο της πιο εξωστρεφούς, αυτοκαταστροφικής Ντονατέλα, η Βαλέρια Μπρούνι Τεντέσκι καταλαμβάνει σχεδόν ολοκληρωτικά την οθόνη στο ρόλο-οδοστρωτήρα της πληθωρικής μυθομανούς και διπολικής Μπεατρίτσε, η οποία δεν σταματά ποτέ να μιλά, να σκαρφίζεται κυκεώνες ψεμάτων, να κάνει παρατηρήσεις, να διατάζει και να προσβάλλει τους γύρω της, σαρώνοντας τους πάντες και τα πάντα σε μια αδιάκοπη και αναμφιβόλα εξαντλητική προσπάθεια να μην αφήσει τις ρωγμές στο ψευδές προσωπείο της κανονικότητας να γίνουν αντιληπτές. Εχοντας κάποιες φορές να αντιμετωπίσει την υπερβολή με την οποία είναι γραμμένος ο ρόλος της, η θαρραλέα Ιταλίδα ηθοποιός τον φέρνει εις πέρας θριαμβευτικά φέρνοντας ανά στιγμές στο μυαλό τον κατά φαντασία μεγαλοπιασμένο χαρακτήρα της Κέιτ Μπλάνσετ στο «Blue Jasmine» του Γούντι Άλεν.

Στις καλύτερες στιγμές του, ο Βίρτζι επιδεικνύει μια γερή δόση αλμοδοβαρικής τρέλας αλλά και ευαισθησίας στη σκιαγράφηση δύο ηρωίδων που κουβαλούν βαρύ το φορτίο της ψυχικής ασθένειας και των τραυμάτων –σωματικών και συναισθηματικών– του παρελθόντος, εκείνο όμως που εμποδίζει την ιστορία του να απογειωθεί πραγματικά είναι η απουσία μιας αντίστοιχης τρέλας στο σενάριό του, το οποίο βαδίζει σε μια αναμφιβόλα ισορροπημένη αλλά σχετικά συμβατική και μάλλον ασφαλή εναλλαγή κωμικού και δραματικού.

Είναι όμως προς τιμή του ότι ακόμα και μέσα στην εμμονή του να ικανοποιήσει τους θεατές του, **εκείνο που πρυτανεύει είναι η ανθρωπιά και η απόφασή του να δώσει στο θηλυκό δίδυμο των χαρακτήρων του όχι απλά ένα οποιοδήποτε happy end, αλλά και τη λύτρωση που –επιτέλους– πραγματικά τους αξίζει.**

ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΤΣΑΒΟΣ

ΠΑΟΛΟ ΒΙΡΤΖΙ

Γεννήθηκε το 1964 στο Λιβόρνο, Τοσκάνη, Ιταλία. Έχει διακριθεί με 61 Βραβεία και 41 Υποψηφιότητες.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

2017 The Leisure Seeker (post-production), 2016 Η τρελή χαρά, 2013 Το ανθρώπινο κεφάλαιο, 2012 Tutti i santi giorni, 2010 I gynaika tis zois mou, 2009 L'uomo che aveva picchiato la testa (Video documentary), 2008 Tutta la vita davanti, 2006 N (Io e Napoleone), 2004 Giovani talenti italiani (Video) (segment "Professionalismo"), 2003 Caterina va in città, 2002 My Name Is Tanino, 2001 La strana coppia. Incontro con Age e Scarpelli (Documentary), 1999 Provino d'ammissione (Short), 1999 Baci e abbracci, 1997 Ovosodo, 1996 Intolerance (segment "Roma Ovest 143"), 1996 Ferie d'agosto, 1994 La bella vita.